

6 Μαΐου 2013

Ο κενός τάφος του εσταυρωμένου Ιησού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

[Ομότιμος καθηγητής στο τμήμα Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Πατρώνος](#)

Ο τάφος είναι μια αδιάψευστη μαρτυρία για το θάνατο κάποιου ανθρώπου, όπως ασφαλώς ήταν και το «μνημείον» όπου «έθηκαν αυτόν» για το θάνατο του Ιησού. Ο θάνατος έχει μια αμετάκλητη σκληρή βεβαιότητα για το τέλος της ιστορικής πορείας και ζωής όλων των ανθρώπων. Πέρα από τον τάφο αρχίζει μόνο η ελπίδα ν' ανοίγει στην ύπαρξη του κάθε ανθρώπου κάποιο «μέλλον», και είναι η ελπίδα αυτή για την αιωνιότητα, που γίνεται προσδοκία και συγκεκριμένη βεβαιότητα με το γεγονός της ανάστασης του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό και τα Ευαγγέλια βλέπουν στην περίπτωση του Ιησού να υπερβαίνεται ακόμη και αυτή η ελπίδα και η προσδοκία, και προχωρούν στην καταγραφή μιας νέας πραγματικότητας στην ιστορία του Κυρίου πέραν του τάφου, σ' εκείνη της ανάστασης, δηλαδή του θριάμβου πάνω στο θάνατο. Η ανάσταση, επομένως, και όχι ο θάνατος, είναι ο τελευταίος περί του Ιησού λόγος των Ευαγγελίων. Μια ολοκληρωμένη προσέγγιση και καταγραφή της ιστορικής πορείας του Ιησού δεν μπορεί να σταματάει στον τάφο, όπου αναπαύεται νεκρό σώμα, αλλά πρέπει να μετακινείται και πέρα ακόμη

από τον κενό τάφο, προς τις συγκεκριμένες εμφανίσεις του Αναστάντος και προς αυτό το ίδιο το γεγονός της ανάστασης του Χριστού και της μέλλουσας ανάστασης των ανθρώπων. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)